

Besøgsforbud i form af bortvisning fra hjemmet kan maksimalt meddeles for en periode på 30 dage. Forbuddet kan herefter forlænges i indtil 7 døgn ad gangen, hvis der foreligger særlige grunde hertil.

I lovens § 6 er der indføjet en regel, hvorefter politiet under visse omstændigheder kan tage den pågældende med på politistationen til forhør, hvis det må antages, at personen skal bortvises fra hjemmet. Forhøret skal være afsluttet inden for seks timer.

Efter § 6 a skal sager om besøgsforbud behandles hurtigt. Er personen taget med til forhør på politistationen i medfør af § 6, skal beslutningen om besøgsforbud som udgangspunkt træffes i umiddelbar tilknytning til afslutningen af forhøret.

Når der er spørgsmål om bortvisning fra eget hjem, skal personen, der ønskes bortvist, have beskikket bistandsadvokat ("offentlig bitræde"), medmindre dette skønnes unødvendigt, jf. lovens § 7 a. Advokaten skal have samme rettigheder som en offentlig forsvarer, men omkostningerne til advokathjælpen afholdes i alle tilfælde af det offentlige.

Når der er meddelt en person besøgsforbud i form af bortvisning fra hjemmet, kan politiet tvangsfuldbyrde beslutningen og fjerne personen fra hjemmet, jf. § 13 a.

Besøgsforbud efter svensk ret behandles som anført ovenfor i strafferetsplejens former. Overtrædelse af et besøgsforbud straffes med bøde eller fængsel i indtil et år.

Den svenske ordning er nærmere beskrevet i betænkningen side 61-66.

4. Lovforslagets udformning

4.1. Generelt om bortvisningsordningen

4.1.1. Strafferetsplejeudvalget har fundet, at bortvisning navnlig kan være et egnet led i bestræbelser på at begrænse vold i familieforhold.

Det vil endvidere efter udvalgets opfattelse kunne være mere rimeligt, at det er den krænkende part, der forlader boligen, end den krænkede part, der nu ofte i hast må flytte, måske sammen med mindre børn. Bortvisningen kan således føre til en mindre traumatiserende akut løsning for de forurettede. Derudover har udvalget anført, at en bortvisning måske samtidig kan give anledning til, at der på et tidligere tidspunkt end nu tages skridt til løsning af alvorlige samlivsproblemer, misbrugsproblemer og lignende. Udvalget bemærker, at det er sådanne synspunkter, der har ført til indførelse af ordninger med bortvisning i Østrig, Norge og Sverige.

En bortvisning udgør imidlertid et væsentligt indgreb over for den person, der må forlade boligen, og udvalget anfører, at der er en række retlige og retssikkerhedsmæssige spørgsmål forbundet med indførelse af en bortvisningsadgang. Det drejer sig om indgrebets forhold til grundrettighederne, indgrebets nærmere anvendelsesområde, materielle og formelle betingelser for indgrebet samt behovet for særlige retssikkerhedsmæssige garantier for den person, der bliver genstand for indgrebet.

Udvalget anfører generelt, at betænkelighederne ved indgrebets indførelse naturligvis vil svinde, hvis reglerne om bortvisning udformes sådan, at betingelserne for indgrebet bliver lige så strenge som betingelserne for straffeprocessuel frihedsberøvelse. Udformes reglerne om bortvisning derimod således, at betingelserne fremstår som væsentligt mindre strenge end betingelserne for frihedsberøvelse, vil betænkelighederne ved indgrebet kunne træde i forgrunden.

Reglerne om de straffeprocessuelle tvangsindgreb indeholder sæt af materielle og formelle betingelser for væsentlige indgreb i den personlige frihed eller integritet som led i kriminalitetsbekæmpelse.

Da et bortvisningsindgreb har lighedspunkter med straffeprocessuelle tvangsindgreb, har udvalget fundet det rigtigst at tage udgangspunkt i reglerne om varerætsfængsling.

Der henvises til betænkningens side 71-72 og 82-84.

4.1.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser.

4.2. Retsvirkninger af bortvisning

4.2.1. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

Bortvisning indebærer, at den krænkende part skal forlade den fælles bolig i stedet for den krænkede, således som det oftest er tilfældet i dag. Bortvisning er et strafsanktioneret forbud mod at indfinde sig og opholde sig på et bestemt sted.

Ved fastlæggelse af bortvisningsindgrebets nærmere afgrænsning har udvalget fundet, at der navnlig rejser sig spørgsmål i relation til personkredsen, lokaliteten og den tidsmæssige udstrækning af bortvisningen.

4.2.1.1. For så vidt angår *personkredsen* er det Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at en bortvisning skal kunne anvendes med henblik på generelt at beskytte personer mod vold i det fælles hjem. Indgrebet bør kunne anvendes i tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af den pågældendes husstand trues af vold eller visse andre alvorlige forbrydelser, jf. pkt. 4.3 nedenfor.